

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 10 juni 1920.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1921 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Närvarande vid beslutets fattande: herrar Edén, Trygger, Gustaf Nilsson *), Bror Petré, Swartz, Örne, Pålsson, J. Johansson i Kälkebo, Möller, Barthelson, Rune, Wigforss*), K. J. A. Gustafsson, Kristensson, Lindman, Bäck, Jönsson i Boa, Lindqvist i Kosta *), R. G. Hamilton, Sjöblom *), Brännström, Löfgren i Stockholm *), Engberg och Svedberg.

*) Ej närvarande vid betänkandets slutjustering.

I en den 12 mars 1920 dagtecknad, till andra särskilda utskottet hänvisad proposition, nr 233, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet för finansärenden samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1921 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Härigenom förordnas, att, utan hinder av bestämmelserna i 18 § 1 mom. i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, vid 1921 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt det beskattningsbara beloppet för svensk medborgare, som är här i riket mantalsskriven, skall beräknas efter följande grunder:

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 11 saml. 2 avd. 3 häft. (Nr 3—4.) 1

a) För en var skattskyldig skall från det taxerade beloppet såsom fritt från skatt avdragas följande belopp (*ortsavdrag*):

Om han är mantalsskriven inom ort tillhörande ortsgrupp	I,	900 kronor,
» » » » » » » » » »	II,	1,050 »
» » » » » » » » » »	III,	1,200 »
» » » » » » » » » »	IV,	1,350 »
» » » » » » » » » »	V,	1,500 »

b) Utöver ortsavdraget äger skattskyldig, vilken är gift eller har hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållna barn, vilka icke uppnått 21 år och icke själva skola taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, erhålla avdrag (*familjeavdrag*) dels med 300 kronor för varje sådant barn, dels ock med 300 kronor för hustru, om skattskyldig är gift, eller för husföreståndarinna, om skattskyldig är ogift (varmed jämställs, att skattskyldig är änklings, änka eller fränksild).

För barn, vars föräldrar båda leva men icke äro gifta med varandra, skall, därest enligt ovan givna bestämmelser båda föräldrarna skulle vara berättigade till avdrag, endast modern eller, om barnet vistas hos fadern, endast denne åtnjuta avdrag.

c) I enskilda fall, då skattskyldigs skatteförmåga på grund av särskilda omständigheter (långvarig sjukdom, olyckshändelse, underhåll av andra närstående än dem, för vilka han äger åtnjuta familjeavdrag) är väsentligt nedsatt, må det skattefria avdraget ökas med högst 700 kronor. Sådana utgifter för annans underhåll, som avses i 10 § i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, må icke åberopas såsom grund för avdrag enligt detta stycke.

d) Den del av det taxerade beloppet, som överstiger summan av de enligt a), b) och c) här ovan för den skattskyldige medgivna avdrag men icke dubbla summan av samma avdrag, upptages i det beskattningsbara beloppet till sitt halva belopp.

Den del av det taxerade beloppet, som överstiger dubbla summan av medgivna avdrag, ingår i sin helhet i det beskattningsbara beloppet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1921.

Beträffande vad föredragande departementschefen anført vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t tillåter sig utskottet hänvisa till nyssnämnda, vid propositionen fogade protokollsutdrag.

Utskottet.

Kungl. Maj:ts förevarande förslag innebär, att vid 1921 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt skulle tillämpas förhöjning av de skattefria avdragen — ortsavdrag, familjeavdrag och avdrag för ömmande fall — efter i huvudsak enahanda grunder som enligt Kungl. Maj:ts av riksdagen nästföregående år bifallna förslag tillämpas vid innevarande års taxering. Bestämmelserna härom, som återfinnas i Kungl. Maj:ts förordning den 16 juli 1919 (nr 455), innebära höjning av Orts- och familjeavdragen med femtio procent, varjämte det fakultativa avdraget för ömmande fall fått sitt maximum förhöjt från 500 till 700 kronor. Därjämte stadgas i förordningen, att, om summan av Orts- och familjeavdrag icke uppgår till jämnt hundratal kronor, belopp, som överskjuter jämnt hundratal, bortfaller. Denna bestämmelse har införts av praktiska skäl, för undvikande av att allt för stort antal tabeller för avdragens uträknande skulle behöva upprättas. Ut i årets förslag har emellertid något dylikt stadgande icke medtagits, alldenstund de av Kungl. Maj:t i sammanhang med framläggande av proposition om ny kommunalskattelag föreslagna bestämmelserna om avdrag vid 1921 års taxering till kommunal inkomstskatt komme att betinga upprättande av tabeller i viss utsträckning jämväl för avdragsbelopp, slutande å femtiotal kronor, vartill komme att stadgandet i fråga otvivelaktigt verkade rubbning i det uti inkomstskatteförordningen fastställda förhållandet mellan avdragsbeloppen för olika ortsgrupper.

Vad angår avfattningen av de nu föreslagna bestämmelserna har en omformulering skett vid jämförelse med fjolårets förslag, i det att bestämmelserna i 18 § 1 mom. inkomstskatteförordningen fått i erforderliga delar tjäna till förebild.

Emellertid förefinnes en viss skiljaktighet i texten mellan nu föreliggande förslag och sagda paragraf, sådan densamma skulle komma att lyda enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 400, vilken till denna del blivit av utskottet i annat utlåtande tillstyrkt, i det att uti sistnämnda paragraf vid uppräknningen av de särskilda orsaker, som kunna föränleda förhöjt skattefritt avdrag, även angivits »ålderdom» och »annan därmed jämförlig omständighet.» Det synes utskottet nödigt att nu förevarande förslag bringas till överensstämmelse med huvudförordningens text i denna del.

Kungl. Maj:ts föreliggande förslag innefattar således tillämpning

av principer i fråga om avdragsrätten, som godkänts av riksdagen nästföregående år. De av departementschefen åberopade skäl för sådan ändring i reglerna för avdragen att dessa i vissa fall skola kunna utgå med belopp överskjutande jämna hundratal kronor, äga giltighet jämväl vid den av utskottet i annat utlåtande förordade avfattning av bestämmelserna för avdrag vid taxering till inkomstbevilning år 1921. I anledning härav har utskottet under förutsättning av en textförändring i enlighet med vad ovan föreslagits intet att erinra mot bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 233.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa

att riksdagen, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande förslag icke kunnat av riksdagen i oförändrat skick bifallas, måtte för sin del antaga förslaget med den ändring att det med c) betecknade stycket i nedan angivna del erhåller följande lydelse: »c) I enskilda fall, då skattskyldigs skatteförmåga på grund av särskilda omständigheter (långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än dem, för vilka han äger åtnjuta familjeavdrag, eller annan därmed jämförlig omständighet) är väsentligt nedsatt, må — — — detta stycke.»

Stockholm den 8 juni 1920.

På utskottets vägnar:

NILS EDÉN.
